

Nehádaj sa, uhádni! 1.A

Miška: V noci lieta, cez de spí. Sem- tam nás vystraší.

uboš Zelená, ve ké o i má, z mo iara na teba pozerá.

Samko Krátky chvost, dlhé uši, ob as vlezie do kapusty.

Tereza Veselo si kráka, nie je to však straka.

Livka: Kradne sliepky z kurína, dlhým chvostom máva.

(**Miška Kone ná**) 3.A

zima

zimná veselá

sneží gu ujeme sánkujeme

Smejeme sa s kamarátmi

sneh (**Lucia Sirot áková**) 3.A

Mikuláš

štedrý milý

rozdáva potešuje pomáha

Obdarúva všetkých dobrých udi

svätý (**Timea So árová**) 3.A

Vianoce

veselé š astné

ve eríame modlíme sa

akáme Narodil sa Pán Ježiš

sviatok

Na rovnaké písmeno (spolo ná tvorba 3.A Lucka, Miška, Marek, Adam)

Myšky Matej a Michal mali v malej modrej miske mlieko, maslo a med. Museli mlie mak na makaróny a ma ova myšaciú ma ovanku. Mysleli si, že malina je malá maškrtka. Ich myšlienky sa mykali mys ou a mysleli na malé myšacinky. Mamka myš sa mykla a malinovým mydlom mydlila malé myšky. To je ve ká myšacina!

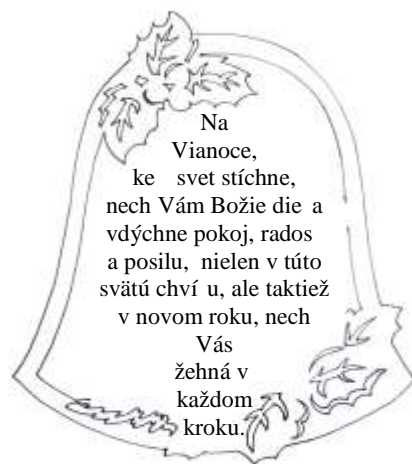
(**Timea, Adam**) Pyšný po ovník Pa o po uje poobede v polobukovom lese, v polohmle bez povolenia a pritom si poranil pravú pätu. Potom prišiel pred pois ov u poisti pasát.

SPOLO NÁ ROZPRÁVKA

Za iatok rozprávky:

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi v škami a siedmimi rie kami, žilo raz jedno veselé a múdre diev atko.

Ak sa aj vy chcete sta malými, ale o to šikovnejšími spisovate mi, môžete za spolu s nami tvori našu prvú rozprávku. Napíšte vlastné pokra ovanie rozprávky (musí ma aspo 7 viet) a vho te ho v škole do škatule PRIMAŠKOLÁKA do 17.1.2010. Najkrajšie pokra ovanie odmeníme a zverejníme. V januári bude vyhlásené alšie kolo tvorby rozprávky, celú rozprávku si pre ítate v nasledujúcom ísle Primaškoláka. Do sú zae pozývame aj rodi ov, priate ov a známych, nezabudnite však pripísa meno, aby si odmena našla ví aza.

To Vám zo srdca prajú deti a celý kolektív SZŠ

PRIMAŠKOLÁK

Súkromná základná škola
Nám. slobody 100, Sabinov
Dvojmesa ník 11. - 12.2009
www.primaskola.sk

SLÁVA BOHU NA VÝSOSTIACH

... lebo je naším najlepším OTCOM

... lebo nás nekone ne MILUJE

... lebo nám všetko dáva

... lebo nám dal najvä ší dar

svojho SYNA

Zastavme sa na chví u, zamyslime sa, skúsme h ada Vianoce. Nie v preplnených marketoch, nákupných strediskách, v strese a zmätku predviano ného upratovania, ... ale v nás. Musia sa zrodi v našich srdciach.

Krá ajme v ústrety každému alšiemu d u s vedomím, že Pán nám daroval rados , pokoj i odpustenie a preto darujme teraz Pánovi samých seba. Potom nájdeme a budeme ži naozajstné Vianoce, po ktorých túži každé udské srdce.

Advent - ... alebo ako sme putovali my.

Hovorí sa, že cesta vedie k cie u. Tento advent sme sa rozhodli preži na „Ceste do Betlema“. Každé ráno po as tohto obdobia, zišli sme sa pri adventnom venci, pomodlili a pre ítali si predsavzatie na daný de . Na cestu pribudol nový kame . Ob as je naše putovanie ažké a tvrdé, preto tie kamene. Chceme však myslie na každú mali kú, ale vzácnu duši ku - to sú naše fotky. Príroda asto ukazuje to, o lovek nechápe, a preto nám posielala zvieratká, múdrych sprievodcov. Na cestu nám svieti svieca, lebo len Svetlo nás dovedie k cie u. A prázdne jasle akajú na dobro, na prijatie, na premenený as... My sem ich pomaly plnili slamou, za každé splnené predsavzatie pribudlo stebelko. Cestu a jasle sme pripravili a akáme na narodenie Krá a v našich srdciach.

- ... v tvorivej dielni

Majka Trávníková

Advent, as prípravy na príchod Ježiška. Pripravujeme sa aj my, nielen svojimi skutkami, ale aj skráš ovaním svojich príbytkov a ich výzdobou. Naši malí umelci sa inili a nie o pre rodi ov a súrodencov aj vyrobili.

Na svätého Mikuláša....

....sa ani u nás neuilo tradičným spôsobom. Bol to deň, keď sme sa uili by iní, lepší. Začínali sme pri Betleheme a jasli kách, ako každý adventný deň. Ale už v noci sa niečo stalo - v Betleheme sa objavil stromček! Mikuláš ho musel priniesť skôr, lebo bol veľký a iste veľa ťažký. Ráno naňom ešte neboli žiadne ozdoby okrem nádhernej vône. Predsavrátím tohto dňa bolo urobiť 3 dobré skutky. Po spoločnej modlitbe sme odišli do telocvične a netrpezlivo sme čakali, kým príde...a on nám donesie. Nie, nie,

neprišiel Mikuláš, aspoň nie hne. Vstúpili k nám anjeli a za nimi dvaja anjeli! Jeden bol taký malý, anjel Bertík, a stále premýšľal, komu a ako by urobil zle. Ale anjel Daniel ho našiel a napravil! Veril, že Bertík má dobré srdce a vysvetlil mu, ako sa môže stať anjelikom v nebi. Všetko sa dobre skončilo, Bertík odprosil za zlo všetkých detí, a dokonca mu prideliť aj patróna - svätého Mikuláša. Ten sa konečne prišiel pozrieť na svojho zverenca a keďže sme mu vedeli odpovedať na otázky a zaspievali sme mu, venoval nám krásny spoločný darček. Mikuláš odišiel k iným deťom a nás čakalo zábavné učenie. Postupne sme sa striedali a v každej triede bol pripravený iný program. Hodina informatiky bola plná mikulášskych úloh a cvičení. Malá oslava sviatku bola pripravená v jedálni, kde sme vychutnávali pudíng a veselé pesničky. Potom sme museli "potrapiť" šikovné ruky, aby sme ozdobili stromček. Oddýchli sme si zase pri pekných rozprávkach. Deťom nám ubehol veľa rýchlo a dúfame, že medzi nami bude viac anjelov! Aby sme na to nezabudli, pomôžeme zbierkou deťom, ktoré nemôžu prežiť Vianoce a sviatok sv. Mikuláša tak bezstarostne ako my.

Naj... vianočná pohľadnica

Do súťaže o naj... vianočnú pohľadnicu sa zapojili všetky deti našej školy. Bolo veľa krásnych vybraných pohľadníc. V porote nechýbali ani deti, zástupcovia z každej triedy a pani učiteľka. Tie najkrajšie boli rozposlané ako vianočné prania pekných sviatkov.

Ukážeme všetkým za krásne, kreatívne a zaujímavé práce. Výhercovia: 1.A Miška Figurová, 2.A Dalibor Špinler, 3.A Miška Konečná, 4.A Adam Fešák, 5.A Nikolka Urdzíkova.

SLOVNOTVORIVÁ DIELA

Rozprávka Lenka Siroťáková, 5.A

Bola raz princezná Ambiciózna, ktorá bola široko-aleko známa svojou krásou. Každý deň za ňou chodilo aspoň desať pytačov z celého sveta.

Princezná každého odmietla, že je ešte príliš mladá. Už ju tí všetci princovia unudili a nahnevali, že jej otec kráľ zakázal všetkým vstúpiť do jeho kráľovstva a nie to ešte požiadať ju o ruku. Práve vtedy letel za princeznou dvanásťhlavý drak. Požiadal princeznú o ruku. Princezná odpovedala: "Nevieš, že v našom kráľovstve sú všetci pytači zakázaní?!" Drak na to: "Nie, nevedel som." "Aj tak ja nechcem."

"Ale mne to nevadí," povedal drak a uniesol princeznú za sedem morí do svojej krajiny. Tam našiel všetci draci vyvalenú princeznú, aká je krásna. Drak sa chválil: "Musel som bojovať s celým vojskom, aby som princeznú Ambicióznu dostal!"

Princezná však bola pravda. Potom ju doviedol do svojho domu. Princeznej sa tu však nepánilo - všade samá špina a prach a neporiadok.

Na druhý deň princezná povedala drakovi: "Vieš, že keď máš za ženu princeznú, tak ju musíš poľutovať? Inak ti celý deň budú muchy v ušiach bzučať!" Drak bol prekvapený: "To som nevedel." Princezná Ambiciózna hneď za ňou: "Tak, a teraz za mňa umývajú dĺžku, potom okná, pozametajú celý dom a poukladajú veci!" Kým to drak všetko urobil, bol už veľmi unavený. Popozeral sa okolo seba a povedal: "Tak isto som v dome už dávno nemal!"

Princeznú celý deň trápilo svedomie, lebo draka oklamala a už to nevydržala: "Prepáč, že som ňou oklamala. Povedala som ti, že ti budú muchy bzučať v uchu, keď ma nebudeš poslúchať - to som si vymyslela."

Šťastný drak povedal: "Mne to vôbec nevadí! Za to, že si ma naučila poriadku, odnesiem ňu späť k otcovi." Princezná celá natešená vysadla na draka a leteli do kráľovstva jej otca. Otec bol veľmi šťastný, že je jeho dcéra doma.

Odvtedy sú z princeznej a draka veľmi dobrí priatelia. A drak si v dome upratuje každý týždeň. Zazvonil zvonec....

Rozprávka na pokračovanie alebo o Alici trochu inak

(spoločné dielo 5.A)

Bola som v zázračnej krajine, bolo to doma v šuflíku, plavila som sa medzi ponožkami. Zrazu sa objavilo pero a buchlo ma. Našla som tam aj obrovskú knihu s názvom MATEMATIKA. Keď som ju otvorila, boli tam samé jednotky a dvojky. Po ulici som škriatka, ako kričal na malých škriatkoch, že je tam neporiadok. A oni sa dali do roboty a upratovali. Ja som sa len udesne zatvárala, keď som ich zbadala. Spýtala som sa ich, kto sú a oni povedali, že Lapajky. Lapajky boli zlé, lebo vždy hľadali chyby na ostatných. Povedala som im: "Hej, Lapajky, poďte sa hrať na naháňanie ky! Ak ma chytnú, môžete na mňa hľadať chyby, ale ak nie, budete si musieť počkať na niekoho iného."

Za chvíľu ma chytila a ja som rýchlo utekala domov a to bude asi koniec zázračnej krajiny...

